

fietstocht van 44 km

A photograph of three people sitting at a long wooden table in a restaurant or cafe. On the left, an older woman with short white hair and glasses wears a white shirt with a colorful cartoon pattern. In the center, a woman with short brown hair and glasses wears a pink long-sleeved shirt. On the right, an older man with white hair wears a blue polo shirt. They are all looking down at their plates of food, which include cakes and pastries. There are white cups and saucers on the table. A light-colored baseball cap with a green brim is placed on the table in the foreground. The background features large windows with a grid pattern and a decorative starburst light fixture hanging from the ceiling.

Ellen van de Bunt met frambozentaart, maar Marianne Piso en Rjen van Haperen zijn toch voor de appeltaart gegaan! Er is ook te weinig ontdooide frambozentaart en daarom rechts cheescake voor Riet van der Enden!

Zo komen we om één uur in Nieuw-Beijerland aan en even later staan we achter elkaar geparkeerd op het veer de Queen Jacqueline. Zij zet ons over naar de andere kant van het Spui. Hier zijn de jaszes nog goed te zien! Links Anneloes met Ilja en Marianne met Riet en op het veer Rjen, Hans, Riet, Ellen en Marianne. Over prima fietspaden krijgen we om half twee Spijkenisse al in zicht. We zien de prachtige bovenkruier „Nooit Gedacht” uit 1865. De molen heeft een bijgebouw: restaurant „Holy Moly”. Hugo heeft daar plaatsen voor ons besproken en de gezellige gastheer staat al buiten om ons te begroeten!

*Marianne
en
Riet in gesprek
met de eigenaar*

Als de eigenaar ziet dat we proberen iedereen, zittend achter een drankje, op de foto te zetten, dan biedt hij aan om ons allen tegelijk op de gevoelige plaat vast te leggen!

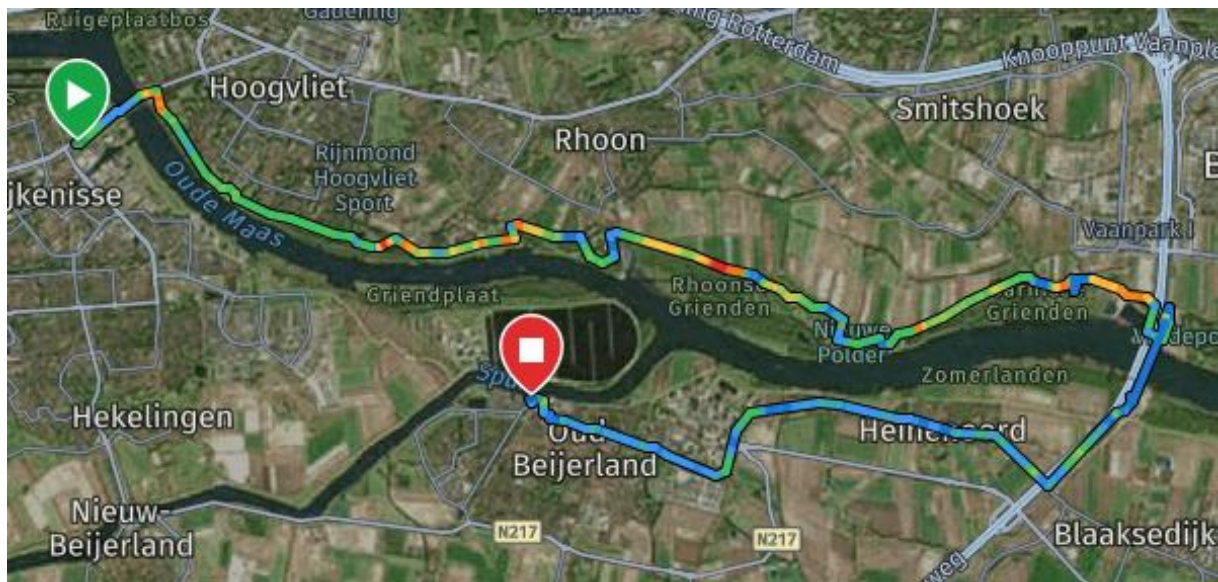

We hebben dus allemaal wat te drinken en de uitbater heeft onze bestellingen al opgenomen. Dan begint Ellen een verhaal over haar ontmoeting met een wolf. Eerst denkt ze nog dat het een hond is, maar haar kennis reikt verder en ze ziet dus aan de loop dat ze te maken krijgt met een heuse wolf! De schrik slaat toe en ze is blij dat de wolf in haar geen lekker hapje ziet. Dit verhaal wil ze kwijt aan haar dochters. Nou dat gaat gemakkelijk met een mobiel, maar de dochters geloven het niet! Dus de vraag: „Heb je Roodkapje gezien?” Eigenlijk zou ik haar smakelijke verhaal nog eens moeten horen, want ik kan het helaas niet meer goed in woorden vatten! In ieder geval, de angst van toen en het onverschillige gedrag

van de familie, heeft ervoor gezorgd dat we allen smakelijk hebben moeten lachen. En daarna ook nog eens smakelijk hebben gegeten!

Maar we willen natuurlijk ook weer verder! We verlaten Spijkenisse via de Spijkenisser-brug. Het is een hefbrug uit 1978. De foto's verklaren direct de werking! Het is een brug over de zeer druk bevaren Oude Maas en vormt een verbinding met Rotterdam. De temperatuur is inmiddels opgelopen naar 19°C.

Om half vier komen we aan in Poortugaal-Zuid. Hugo stopt en vraagt of wij iets aan de bomen zien. Het is ons nog niet opgevallen, maar er zitten „bouwwerken” aan de boomstammen vast. „Ja, dit is het, „Klimbos Zuid-Holland Rhoon”, zegt Hugo. Hij vraagt ons of er iemand zijn/haar klimvaardigheid wil laten zien? Omdat niemand zich meldt, fietsen we na 2 minuutjes weer verder.

Om vijf voor vier zijn we dicht bij het plaatsje Rhoon. Op het fietsknopen bord, gaan we kijken waar we precies staan. Ellen, die in een zeer spannende tijd zit, omdat haar lichaam van alle binnenkanten wordt aangevallen, pakt een rustmomentje. Zeer knap dat ze ondanks haar toestand is meegekomen.

Als je op de bovenstaande kaart kijkt dan zie je dat we dan tegenover Vaanpark stilstaan in een lusje BLAUW GEEL ORANJE EN weer BLAUWE kleur. Daar treffen we het volgende aan:

De Gaatkensbult of Oude Maasheuvel, die officieel de Jan Gerritseheuvel heet, is een kunstmatige heuvel in recreatiegebied Jan Gerritsepolder bij Barendrecht, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. De heuvel is ontstaan tijdens de aanleg van het Barendrechtse deel van de Vinex-wijk Midden-IJsselmonde, in het begin van de 21e eeuw. Dit woongebied ligt in de gemeenten Barendrecht en Albrandswaard. Het Barendrechtse deel van deze wijk locatie heet Carnisselande. De Gaatkensbult is prominent aanwezig ten zuiden van deze woonwijk bij de Oude Maas.

De heuvel bestaat uit een deel van de grond die vrijkwam bij de aanleg van de nabijgelegen bufferopvang voor regenwater, de Gaatkens Plas. De rest van de grond is gebruikt voor de aanleg van de geluidswal van de A15 ten noorden van Carnisselande.

Hugo zegt dat hij deze bult glad vergeten is, maar velen willen er toch het zijne/hare van weten. Dus worden de fietsen gestald en gaat men op pad. Ja, werkelijk op pad, want als een spiraal gaat er een weggetje naar de top. Onder staat wel een bord, maar dat is vooral smerig

en geeft totaal geen informatie!? Het is geen Himalya en na een paar minuten staan we al op de top van de heuvel.

*Hier staan de fietsen
gestald en de
achterblijvers te
wachten!*

Anneloes en Riet bijna boven.

*Beiden boven en kijkend naar Carnisselande,
of naar de achterblijvers en de fietsen!*

Niet alleen is er in de verte of onder wat te zien, op de heuvel staat ook een spiegel. We maken een „selfie” van ons in die spiegel, als we zwaaien!

Je kunt er ook even rustig bijkomen van de klim, op „dekseltjes” „ijzeren pannenkoeken”!

Rien en Ellen rusten op zo'n deksels pannenkoekje.

Anneloes kijkt wat rond en Marianne maakt herinneringfoto's!

Riet geniet van het rondkijken!

*Toch is iedereen vlug uitgekeken en wandelt dan rustig terug!
Nou, RUSTIG! Vergeet het maar, want Ellen en Anneloes willen de kortste weg en hand in hand gaan ze, via het gras rechtstreeks naar de fietsen! Rien wandelt netjes terug! Net als Riet, Marianne en de schrijver!*

Maar we weten nog steeds niets over dit kunstproject? Thuis komen we dit te weten!

Op de heuvel staat het kunstwerk *Sky, Moon, Mirror, Environment* uit 2006. Het is ontworpen door cultureel planoloog Arno van der Mark en bestaat uit een ronde holle spiegel van ca 3,5 meter in doorsnede. Afhankelijk van de afstand van de beschouwer tot het kunstwerk reflecteert het de omgeving. Van dichtbij spiegelt het de bezoeker en het omringende landschap in een normale weergave. Als meer afstand tot het object genomen wordt slaat het beeld op een bepaald punt om en toont de spiegel landschap en bezoeker ondersteboven. Het kunstwerk is onderdeel van een kunstplan voor Barendrecht-Carnisselande.

Het kunstwerk is in de zomer van 2009 opnieuw bewerkt. Door de holle spiegel ontstond er een brandpunt zodra de zon scheen, en als oplossing is hiervoor bedacht dat er nog een (bolle) plaat bovenop werd gelast. Het is nu een bolle spiegel.

Om tien voor half vijf staan we klaar voor de herstart en om half vijf zijn we bij de Heinenoordtunnel aangekomen.

Dan heeft Hugo een brandende vraag: „Wie durft al fietsend door de tunnel?” Hugo heeft als alternatief de liften! Natuurlijk wil iedereen deze ervaring fietsend beleven!

Heinenoordtunnel (A29)

De Heinenoordtunnel is gelegen in de snelweg A29 tussen Barendrecht en Oud-Beijerland. De Heinenoordtunnel gaat onder de Oude Maas door en verbindt de eilanden Hoeksche Waard en IJsselmonde met elkaar.

*Fietzers de dupe!
Zij hebben een
langere weg af
te leggen!*

Twee Heinenoordtunnels

De Heinenoordtunnel in de A29 is opengesteld in 1969 en is 614 m lang. De Tweede Heinenoordtunnel voor (brom)fietzers, voetgangers en landbouwverkeer, geopend in 1999, is 914 m lang.

*Met Hugo voorop beginnen we eerst aan een haarspeldbocht, om zodoende recht voor de tunnelingang te komen staan!
Had Hugo ons al gewaarschuwd voor de afdaling hier naar toe, nu krijgen we opnieuw te horen: „Mensen wees voorzichtig; ga niet met volle vaart de tunnel in. En schakel op tijd terug als de afdaling klimmem wordt!”*

Voor de tunnel met neer en op! En rechts uit de tunnel bovengekomen. Dan stelt Hugo opnieuw de vraag: "Wie klimt er het laatste stijgende stuk op de fiets naar boven en wie pakt hier toch de lift?" Je ziet op de linker foto dat er mensen in de lift staan. Nou dat zijn: Anneloes, Ellen en Ilja!

↑ op naar boven

en ↑ op naar boven

Ik ben benieuwd welke winnaar uit deze race naar boven, het eerst zal zijn! De lift zie ik al op drie hoog, dus nu vlug achter de anderen aan!

Om 16 uur 34 de tunnel in om 16 uur 42 verschijnt eerst Ellen; terwijl de fietsers staan te wachten! Nu nog op Anneloes met Ilja wachten! Ellen heeft ons ook ontdekt en blijft alsmaar zwaaien

Waarom zij een minuutje achterstand hebben? Vraag het hen zelf maar, want ze zaten samen in dezelfde liftkooi!

Anneloes begint ook te zwaaien; goed voorbeeld doet goed volgen!

Hier de onderdoorgang van de Oude Maas via de Heinenoordtunnel vanuit de lucht gezien! Maar onze fietstocht gaat verder dan deze tunnel. Op een rustige weg fietsend, duikt er rechts van de weg een in werking zijnde molen voor ons op. Hier wat info over waar dat is en meer:

Goidschalxoord is een dijkdorp in de gemeente Hoeksche Waard, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. Tot 1855 was het een zelfstandige gemeente, waarna het opging in Heinenoord. Het dorp ligt tussen Oud-Beijerland en Heinenoord in, waarmee het één aaneengesloten lint van bebouwing vormt. Het dorp was een vrije heerlijkheid.

Naamgeving

Het dorp leent zijn naam aan een van de eerste heren van Goidschalxoord namelijk Godschalk Oem van Wijngaarden. De eerste vermelding van deze naam is afkomstig uit een document van 30 september 1486 betreffende de polder Oud-Heinenoord waar de naastgelegen gebieden worden genoemd. In dit document wordt het gebied de Goidschalxoordtoren genoemd.

Geschiedenis

In 1539 werd het eerste gedeelte van Goidschalxoord, het Oudeland van Goidschalxoord genaamd samen met de Polder Westmaas-Nieuwland bedijkt. In 1624 werd het tweede gedeelte, het Nieuwland van Goidschalxoord, bedijkt samen met Polder De Bosschen. Tot 1855 was dit dorp een zelfstandige gemeente waarna het opging in Heinenoord.

Monumenten

Het dorp kent twee rijksmonumenten. Allereerst de korenmolen uit 1718 staande aan de Goidschalxoordsedijk 55 en ten tweede "Het Regthuys". Een voormalig rechts- en veerhuis staande aan de Goidschalxoordsedijk 24.

Het dorp kent één gemeentelijk monument. Een voormalige herberg staande aan de Goidschalxoordsedijk 26.

En dan hier het bewijs dat we er langs aan voorbij zijn gefietst.

Bouwjaar 1718	Aandrijving Wind
Type Ronde molen, grondzeiler	Adres Goidschalxoordsedijk 55 3274 BG Heinenoord Zuid-Holland
Functie korenmolens	Open op afspraak Ja
Molenaar Jaap van Steensel en William Bouter	Open voor publiek

Hier is goed te zien, dat de jasjes niet meer rond het lijf zitten; het is een heerlijke fietsweertje voor iedereen geworden!

Een stukje verderop fietsen we tussen de huizen van Heinenoord door. Het is er echt niet breed en we gaan achterelkaar rijden. Hugo weet ons te vertellen dat hier vroeger

nog een rails lag. Die was van de stoomtram uit Rotterdam. Het schijnt geen lolletje geweest te zijn als deze rijdende schoorsteen voorbij kwam. De mensen waren dan ook blij toen in 1966 deze stoomtramlijn werd opgeheven! Zo ↓ moet dat er dan ongeveer uit gezien hebben!

Dan weet ik niet of alle fietsers het hebben meegekregen, maar de uit de 1510 keurig gebouwde Nederlands Hervormde Kerk staat er nog schever bij dan de toren van Pisa! Wel heeft men later, in 1772, een toren er recht boven op geplaatst! Maar de toren ging steeds verder overhellen! Dus heeft men er in 1841 zware steunberen tegenaan geplaatst, anders zou de toren gesneuveld zijn.

We fietsen lekker door, omdat we de stal beginnen te ruiken. Onze stalen rossen zien nog ternauwernood het oude raadhuis van Oud-Beierland. Daarvoor moest je wel snel, op een bruggetje, een blik naar links werpen! Of even stoppen en er een foto van schieten!

Het bouwwerk stamt uit 1622 en had meerdere functies tegelijk: zetel voor de baljuw, vroedschap en als gevangenis. Woorden even uitleggen: We beginnen met „baljuw”.

Een baljuw was een ambtenaar die tijdens het ancien régime de vorst vertegenwoordigde in gebieden en in sommige gevallen in steden. De benaming werd hoofdzakelijk in Noord-landelijke Frankrijk, Vlaanderen, Henegouwen, Holland en Zeeland gebruikt. Het rechtsgebied van de baljuw werd het baljuwschap genoemd. Het land van Waas stond onder voogdij van een Hoogbaljuw.

Onder het ancien régime (Frans voor oud stelsel of oud systeem) verstaat men de politieke en maatschappelijke organisatie van het Franse koninkrijk, zoals die bestond in de vroegmoderne tijd. Deze periode ligt tussen de late middeleeuwen en de Franse Revolutie van 1789, die het begin van de moderne tijd markeert. Typische kenmerken van het ancien régime waren de absolute monarchie, het bestaan van talrijke privileges, een standen-maatschappij, een bevoorrechte staatskerk, en een territoriale indeling met grote plaatselijke verschillen in bestuur en recht.

Dan het woord „vroedschap”. Tegenwoordig zeggen we „college”. Zij besturen een stad.

Zo schuiven we om zes over zes allen aan in het restaurant: „t Spui”, waar we vanmorgen uit vertrokken zijn. We hebben er heerlijk gegeten, maar kregen niet de bestelde ruimte en mochten niet als individu afrekenen: „We hebben het te druk!” Belachelijk. Wel een foto!

Helaas kunnen Rien en Marianne morgen niet mee met de stadswandeling door Dordrecht i.v.m. andere verplichtingen. Wel willen zij kijken of ze volgend jaar het weekend kunnen organiseren! Nou Rien en Marianne, dat is jullie best toe te vertrouwen weten wij uit ervaring! Dus graag tot volgend jaar in het Brabantse land!